DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 12. | Katowice, dnia 23 lipca 1935 r. | Rok III.

TREŚĆ:

ODEZWY, POCHWAŁY i UZNANIA.

Prenumerata „Przeglądu Pocztowego" przez pracowników pocztowo-telegraficznych.

Wedle powiadomienia redakcji „Przeglądu Pocztowego" jest w tut. okręgu tylko kilkadziesiąt prenumeratorów tego wydawnictwa z pośród personelu tut. urzędów i agencyj, co stanowi mały procent ogólnej ilości pracowników zatrudnionych w okręgu Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach i świadczy o małem interesowaniu się pracowników p. t. zagadnieniami pocztowo-telegraficznemi.

Wobec tego Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów pragnie podnieść, że celem „Przeglądu Pocztowego" jest z jednej strony pogłębianie wiedzy zawodowej pracowników pocztowych w zakresie eksploatacji poczty i telekomunikacji, z drugiej zaś omawianie na jego łamach zagadnień aktualnych i dokształcanie personelu przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Doniosłe znaczenie prasy fachowej dla życia i rozwoju wszelkich organizacyj i zrzeszeń jest dzisiaj powszechnie uznane.

Prasa zawodowa bowiem, służąc ruchowi, umysłowi ludzi złączonych jedną specjalnością pracy i podobnym kierunkiem zainteresowań, stała się dziś niezbędnym czynnikiem dokształcania.

Zagadnienie to zostało należycie ocenione przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów, które poparło i nadal popiera czytelnictwo „Przeglądu Pocztowego".

Z tego względu „Przegląd Pocztowy" winien znaleźć się w rękach każdego pracownika tembardziej, że cena prenumeraty jest naprawdę bardzo niska, bo wynosi minimalną sumę 90 gr. kwartalnie.

Niezależnie od prenumeraty winni pracownicy pocztowi aktywnie współpracować w wymianie myśli na łamach „Przeglądu Pocztowego", w drodze pisania przeznaczonych dla niego artykułów.

Jednocześnie zaznacza się, iż „Przegląd Pocztowy" płaci za artykuły honorarja w wysokości 20 gr. od wiersza.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować pod adresem **Administracji** „Przeglądu Pocztowego", Warszawa, ul. Nowogrodzka № 45, natomiast wszelkie artykuły pod adresem **Redakcji** „Przeglądu Pocztowego", Warszawa, Ministerstwo Poczt i Telegrafów, pokój 27.

Treść niniejszej odezwy mają p.p. Naczelnicy ogłosić podwładnemu personelowi i zachęcić go — nie wyłączając przytem kierowników podległych agencyj — nietylko do prenumerowania „Przeglądu Pocztowego", lecz i w miarę możności do czynnej współpracy z redakcją wydawnictwa przez nadsyłanie opracowanych przez siebie artykułów.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów żywi nadzieję, żo pracownicy pocztowo-telegraficzni tut. okręgu zrozumią w całej pełni doniosłe znaczenie i cele dokształcające wydawnictwa zawodowego, jakiem jest „Przegląd Pocztowy" i zaprenumerują je jak najliczniej.

№ AO 104 z dnia 15 lipca 1935 r.

ZAUFANIE KLIENTA — TO PODSTAWA DOCHODOWOŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA

POCZTA.

180.

Przesyłanie listów, druków i t. p. w wiązankach zwrotnych czasopism.

Urzędy (agencje) mają zwracać baczną uwagę, czy w wiązankach zwrotnych egzemplarzy (Dz. U. Min. P. i T. № 22 z 1933 r. poz. 102) nie są przesyłane listy, druki i t. p.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22.VI. 1935 roku № PW. 133/74 zawiadamia się, iż zostało stwierdzone, że w wiązankach czasopism zwrotnych, wysyłanych pocztą na podstawie rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 23.IX. 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 22 poz. 102) są niejednokrotnie przesyłane listy, druki i inne przesyłki.

Ponieważ takie wysyłanie listów i innych przesyłek jest sprzeczne z ordynacją pocztową, a pozatem uszczupla dochody poczty, poleca się, aby urzędy, przyjmujące do przewozu wiązanki czasopism zwrotnych, badały zawartość tych wiązanek i wrazie znalezienia listów i innych przesyłek pocztowych, oprócz czasopism zwrotnych, zwracały przesyłki te nadawcy z wyjaśnieniem, że w wiązankach czasopism zwrotnych mogą być wysyłane tylko czasopisma zwracane do administracji wydawnictwa lub do instytucji kolportażowej.

Wiązanki czasopism zwrotnych muszą badać także urzędy oddawcze i wrazie znalezienia w nich listów i innych przesyłek pocztowych oprócz czasopism zwrotnych, winny postępować z nimi tak, jak z przesyłkami nieopłaconemi nadeszłemi do urzędu oddawczego, a więc np. znalezione listy winny obciążać dopłatą w wysokości podwójnej brakującej opłaty.

Oprócz tego urząd oddawczy winien o znalezieniu w wiązance czasopism zwrotnych listów i innych przesyłek pocztowych, zawiadomić urząd nadawczy, aby ten zwrócił uwagę nadawcy na niedopuszczalność tego rodzaju postępowania.

O ileby zdarzyło się, iż mimo tego, że urząd oddawczy zwrócił uwagę urzędowi nadawczemu na przemycanie przesyłek przez jakiegoś nadawcę, wypadki takie powtarzały się, należy donosić o tem zaraz Dyrekcji.

№ P.P. 10 z dnia 1 lipca 1935 r.

181.

Używanie znaczków urzędowych do opłacania korespondencji pocztowej.

Zwracać uwagę na przesyłki wysyłane przez władze i urzędy opłacone znaczkami urzędowemi, a nadawanemi przy okazji różnych świąt i uroczystości oraz pod adresem różnych instytucji i organizacji społeczno-filantropijnych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że władze i urzędy państwowe oraz samorządowe używają w licznych wypadkach

znaczków urzędowych do opłacania korespondencji prywatnej niedotyczącej zupełnie spraw urzędowych.

I tak stwierdzono, że przedstawiciele władz i urzędów różnych resortów opłacają znaczkami urzędowemi listy prywatne z życzeniami, przesyłanemi z okazji Świąt Bożego Narodzenia, Nowego Roku i Wielkiej Nocy.

Ostatnio zaś stwierdzono, że władze i urzędy wysyłają pod adresem różnych instytucyj i organizacyj społeczno-filantropijnych przesyłki z korespondencją prywatną, opłacone znaczkami urzędowemi jak np. przesyłki pod adresem Głównego Komitetu Budowy Pomnika Adama Mickiewicza w Wilnie, zawierające listy składek na budowę pomnika; przesyłki te, jak doniosła Dyrekcja Okr. P. i T. w Wilnie, nadchodzą obecnie masowo do Wilna.

W związku z powyższem na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 8.VII. 1935 r. Nr. PW. 400/62 poleca się urzędom i agencjom pocztowym, aby zwracały baczniejszą uwagę na:

1) korespondencję wysyłaną przez władze i urzędy przy okazji różnych świąt i uroczystości,

2) na korespondencję władz i urzędów pod adresem różnych instytucyj i organizacyj społeczno-filantropijnych.

W razie stwierdzenia w urzędzie nadawczym, że przesyłka zawiera korespondencję prywatną winien urząd żądać od nadawcy opłacenia jej zwykłym znaczkiem nieurzędowym według stawek taryfy pocztowej i niezależnie od tego donieść Dyrekcji.

Gdy użycie znaczka urzędowego do opłacenia przesyłki, która powinna być opłacona znaczkiem zwykłym stwierdzi urząd oddawczy, wówczas winien przy obciążeniu przesyłki dopłatą nie uwzględniać wartości znaczka urzędowego, lecz traktować przesyłkę jako zupełnie nieopłaconą i również o takim wypadku donieść Dyrekcji.

Przy tej sposobności zwraca się uwagę na ust. 10 zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 24. IX. 1934 (Dz. Urz. M. P. i T. № 19 z 1934 r. poz. 88) oraz na zarządzenie Dyrekcji (Dz. Zarządzeń № 6/1935 poz. 129) odnośnie otwierania przesyłek nadawanych przez władze i urzędy państwowe i t. p. i opłaconych znaczkami urzędowemi przez urzędy (agencje) pocztowe.

№ PP. 400 z dnia 12 lipca 1935 r.

182.

Opakowanie paczek z amunicją.

Przyjmując przesyłki z amunicją — badać dokładnie opakowanie i przestrzegać postanowień § 2. II. a zał. II. do § 46 Ordynacji pocztowej.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów stwierdziło, że urzędy przyjmują do przewozu przesyłki z zawartością amunicji — nie odpowiadające co do opakowania postanowieniom § 2 II. a załącznika II do § 46 Ordynacji pocztowej.

Ponieważ niedostateczne opakowanie paczek z amunicją może spowodować nieprzewidziane szkody tak przedsiębiorstwu poczty, jak i osobom prywatnym — przeto Dyrekcja zwraca uwagę urzędom na obowiązek przestrzegania przepisów dotyczących opakowania paczek z amunicją.

Przypomina się również tutejszy okólnik № 246 z b. r. zawierający wyjaśnienia do § 46 ordynacji pocztowej.

№ P.P. 70 z dnia 9 lipca 1935 r.

183.

Zarządzenia nadawców na paczkach do zagranicy.

Przyjmując paczki adresowane do zagranicy uważać, by zarządzenia nadawcy na wypadek niedoręczalności umieszczone były na adresie pomocniczym i na opakowaniu paczki.

W myśl art. 22 ust. 1 Porozumienia o paczkach (tom przepisów II P. 20 str. 286) nadawcy winni podawać na odwrotnej stronie adresu pomocniczego i na opakowaniu samej paczki wysyłanej do zagranicy jak ma się postąpić z ich przesyłką wrazie niedoręczalności.

Zdarzają się jednak wypadki, że nadawcy nie stosują się do tych postanowień i umieszczają swoje zarządzenia albo tylko na adresie pomocniczym albo tylko na opakowaniu. Postępowanie takie prowadzić może do nieporozumień i pomyłek oraz zbędnych reklamacyj. Niejednokrotnie zaś powoduje niepotrzebną korespondencję między zarządami pocztowemi.

By tego uniknąć — Dyrekcja poleca wszystkim urzędom, by przyjmując paczki adresowane do zagranicy pilnie i ściśle badały, czy zarządzenie nadawcy umieszczone jest i na adresie pomocniczym i na paczce.

Pracowników, którzy nie dopilnują powyższego zarządzenia — Dyrekcja będzie pociągała do odpowiedzialności służbowej i ewentualnie materjalnej, o ile wskutek zaniechania przez nich tego obowiązku Zarząd Przedsiębiorstwa byłby zobowiązany do odpowiedzialności materjalnej.

№ PP. 72 z dnia 23 lipca 1935 r.

184.

Dozwolone zapasy w gotówce.

Powołując się na okólnik ogłoszony w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów Nr. 10 z dnia 17.VI 1935 r. poz. 166 Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów ustala następujące dozwolone zapasy kasowe w gotówce:

I. Dla obrotu P. K. O.

Aleksandrowice	100.—	zł.
Bielsko 1	—	
Bielsko 2	100.—	„
Bielsko U. T. T.	—	
Bielszowice	400.—	„
Bieruń Nowy	150.—	„
Bieruń Stary	150.—	„
Boronów k/Lublińca	100.—	„
Brenna	100.—	„
Brzezie k/Rybnika	150.—	„
Brzezinka	300.—	„
Brzeziny śląskie	150.—	„
Bujaków	100.—	„
Bystra — od 1.VI do 15 IX	1.500.—	„
„ od 16.IX do 31 V	500 —	„
Bytków k/Siemianowic	100.—	„
Chebzie	200.—	„
Chełm k/Mysłowic	100.—	„
Chorzów 1	—	
Chorzów 3	400.—	„
Chorzów 4	100.—	„
Chorzów U. T. T.	—	
Chropaczów	150.—	„
Chwałowice k/Rybnika	100.—	„
Chybie	100.—	„
Cieszyn	7.000.—	„
Czechowice	100.—	„
Czerwionka	400.—	„
Dąbrówka Mała	250.—	„
Dębieńsko Wielkie	100.—	„
Drogomyśl	100.—	„
Dziedzice	500.—	„
Gierałtowice	100.—	„
Giszowiec	100.—	zł.
Goczałkowice Zdrój na czas od 1.VI. do 15.IX.	200.—	„
Goczałkowice Zdrój na czas od 16.IX. do 31.V.	100.—	„
Godów	100.—	„
Godula	100.—	„
Golasowice	100.—	„
Goleszów	100.—	„
Gorzyce k/Rybnika	100.—	„
Grodziec na śląsku	100.—	„
Hajduki Wielkie	2.000.—	„
Halemba	100.—	„
Herby k/Lublińca	100.—	„
Imielin	200.—	„
Istebna	150.—	„
Janów k/Katowic	100.—	„
Jastrzębie Zdrój — na czas od 1.VI do 15.IX	500.—	„
Jastrzębie Zdrój — na czas od 16.IX do 31.V	300.—	„
Jaworze	100.—	„
Kalety	100.—	„
Kamienica na Śląsku	100.—	„
Katowice 1	—	
Katowice 2	400.—	„
Katowice 3	100.—	„
Katowice 4	800.—	„
Katowice 5	100.—	„
Katowice 6	300.—	„
Katowice 7	100.—	„
Katowice U. T. T.	—	
Knurów	200.—	„
Kobiór	100.—	„
Kochłowice	200.—	„
Koniaków	100.—	„
Kończyce k/Rudy śląskiej	100.—	„
Kończyce Wielkie	100.—	„
Kornowac	100.—	„
Kostuchna	100.—	„
Koszęcin	100.—	„
Leszczyny	100.—	„
Lędziny	100.—	„
Lipiny śląskie	100.—	„
Lisów k/Lublińca	100.—	„
Lubliniec	500.—	„
Lubomia	100.—	„
Lubsza k/Kalet	100.—	„
Lyski	100.—	„
Łagiewniki śląskie	250.—	„
Łaziska Górne	500.—	„
Łaziska Średnie	100.—	„
Makoszowy	100.—	„
Miasteczko k/Tarn. Gór	100.—	„

Michałkowice	100.—	zł.
Miedźna	100.—	„
Mikołów	1.500.—	„
Mizerów	100.—	„
Mokre k/Mikołowa	100.—	„
Murcki	100.—	„
Mysłowice	2.000.—	„
Nakło śląskie	100.—	„
Niedobczyce	200.—	„
Niewiadom	150.—	„
Nowa Wieś k/Chorzowa	500.—	„
Nowy Bytom	250.—	„
Olszówka Dolna	100.—	„
Orzegów	150.—	„
Orzesze	800.—	„
Pawłowice k/Żorów	250.—	„
Pawłów k/Bielszowic	100.—	„
Pawonków	100.—	„
Piekary Rudne	100.—	„
Piotrowice k/Katowic	300.—	„
Podlesie	100.—	„
Pogwizdów	100.—	„
Pruchna	100.—	„
Przyszowice	150.—	„
Pszczyna	1.500.—	„
Pszów	300.—	„
Radlin 1	150.—	„
Radlin 2	100.—	„
Radzionków	500.—	„
Raszczyce	100.—	„
Rogów nad Olzą	100.—	„
Ruda Śląska	1.000.—	„
Rudzica	100.—	„
Rybnik 1	7.000.—	„
Rybnik 2	150.—	„
Rydułtowy	400.—	„
Sadów	100.—	„
Siemianowice śl.	20 00 —	„
Skoczów	1.000.—	„
Strumień	300.—	„
Strzybnica	250.—	„
Suszec	100.—	„
Szarlej	1.200.—	„
Szczygłowice	100.—	„
Szeroka	100.—	„
Szopienice	1.000.—	„
Świerklaniec	100.—	„
Świerklany Górne	100.—	„
Świętochłowice 1	1.000.—	„
Świętochłowice 2	100.—	zł.
Tarnowskie Góry	1.000.—	„
Tychy	1.000.—	„
Urbanowice	100.—	„
Ustroń — na czas od 1.VI do 30.IX i od 15.XII do 28.II	1.000.—	„
Ustroń — na czas od 1.X do 14.XII i od 1.III do 31.V	500.—	„
Wapienica	100.—	„
Warszowice	100.—	„
Wełnowiec	100.—	„
Wisła 1 — na czas od 1.VI do 30.IX i od 15.XII do 28.II	1.000.—	„
Wisła 1 — na czas od 1.X do 14.XII i od 1.III do 31.V	500.—	„
Wisla Wielka	100.—	„
Wodzisław k/Rybnika	1.000.—	„
Woszczyce	100.—	„
Woźniki na Śląsku	200.—	„
Wyry	100.—	„
Zabrzeg	100.—	„
Zebrzydowice 1	100.—	„
Zebrzydowice 2	2.000.—	„
Żory	1.500.—	„

II. Dla obrotu pocztowego.

Cieszyn	3.000.—	zł.
Dziedzice	100.—	„
Lubliniec	500.—	„
Mysłowice	1.000.—	„
Pszczyna	500.—	„
Rybnik 1	3.000.—	„
Tarnowskie Góry	1.500.—	„
Bystra — na czas od 1.VI do 15.IX	500.—	„
Goczałkowice Zdrój na czas od 1.VI do 15.IX	100.—	„
Istebna — na czas od 1.VI do 30.IX i od 15.XII do 28.II	100.—	„
Jastrzębie Zdrój — na czas od 1.VI do 15.IX	500.—	„
Ustroń — na czas od 1.VI do 30.IX i od 15.XII do 28.II	500.—	„
Wisła 1 — na czas od 1.VI do 30.IX i od 15.XII do 28.II	500.—	„

Nr. PK. 10 z dnia 9 lipca 1935 r.

PRZEKONAJMY SPOŁECZEŃSTWO, ŻE POCZTA JEST NAJLEPSZYM i NAJTAŃSZYM INKASENTEM

ADMINISTRACJA.

185.

Wymiar urlopów wypoczynkowych.

Ustawodawstwo z przed 1926 r., dotyczące stosunków służbowych funkcjonarjuszów państwowych w całym szeregu postanowień uprzywilejowuje urzędników b. państw zaborczych, którzy przeszli do państwowej służby cywilnej polskiej, krzywdząc równocześnie tych, którzy wstąpili do tej służby z Wojska Polskiego, formacyj wojskowych polskich, uznanych przez Państwo, oraz z wojskowych organizacyj niepodległościowych.

Z tych względów w ostatnich latach zostały poddane rewizji poszczególne ustawy w tym zakresie i najważniejsze usterki już usunięto. Z zagadnień mniejszej wagi zostaną w dalszym ciągu w drodze ustawodawczej zmienione postanowienia, dotyczące wymiaru urlopów dla wypoczynku.

Zanim to jednak nastąpi, Pan Prezes Rady Ministrów polecił już obecnie kierować się następującemi wytycznemi:

Długość urlopu dla wypoczynku urzędników i niższych funkcjonarjuszów zgodnie z art. 35 i 105 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zależy od czasu służby, obliczonego w myśl zasad art. 14 tej ustawy. Według zasad powyższych do czasu służby zalicza się nawet czas służby państwowej zaborczej, służby samorządowej lub pracy zawodowej, o ile czas ten w myśl ustaw o uposażeniu był zaliczony do „wysługi lat", natomiast czas służby wojskowej polskiej oraz służby w polskich organizacjach i formacjach wojskowych zaliczeniu dotychczas nie podlega, jeżeli nie był zaliczony do wysługi lat. Zasady te nie pozwalają więc na zaliczenie służby, zasługującej, ze stanowiska państwowego na wyróżnienie i krzywdzą w ten sposób tych urzędników i niższych funkcjonarjuszów, którzy do państwowej służby cywilnej wstąpili później, częstokroć właśnie spowodu pełnienia służby wojskowej.

Wobec tego, że ustawa o państwowej służbie cywilnej, urlop wypoczynkowy urzędnika i niższego funkcjonarjusza zalicza do jego praw i ustala tylko dolną granicę tego urlopu należy przy udzielaniu urlopów dla wypoczynku brać pod uwagę okresy służby w polskich formacjach wojskowych, uznanych przez Państwo, w niepodległościowych organizacjach wojskowych i Wojsku Polskiem, narówni z latami zaliczonemi do czasu służby w rozumieniu art. 14 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

W związku z powyższem polecam pp. Naczelnikom udzielać dodatkowo urlopów wypoczynkowych wszystkim tym pracownikom, którzy nabyli prawa do większego wymiaru urlopów, aniżeli to podane zostało w planach urlopów wypoczynkowych na rok budżetowy 1935/36.

Dla orjentacji podaje się poniżej formacje i organizacje wojskowe uznane przez Państwo Polskie (rozp. Ministra Spraw Wojsk. z dnia 19 stycznia 1927 r. Dz. U. R. P. № 9 poz. 72, § 8, uzupełnione rozporządzeniem z dnia 13 października 1929 r. Dz. U. R. P. № 75, poz. 568):

1) Legjony Polskie (Polski Korpus Posiłkowy, Polska Siła Zbrojna) od 1 sierpnia 1914 r.

2) Bajończycy od 21 sierpnia 1914 r. do 22 sierpnia 1915 r.

3) Legjon Puławski od 18 października 1914 r.

4) Brygada Strzelców Polskich od 13.X. 1915 r.

5) Dywizja Strzelców Polskich od 21 lutego 1917 r.

6) I Korpus Polski od 6.VIII. 1917 r. do 7 VII 1918 r.

7) II Korpus Polski od 8.XII. 1917 r. do 12 V 1918 r.

8) III Korpus Polski od 15.I. 1918 r. do 22 VIII 1918 r.

9) Oddz. Polski w Odessie od 23.XI. 1917 r. do 20.IV. 1918 r.

10) Polska Oddzielna Brygada na Kauka-

zie od 25 XII 1917 r. do 26 VII 1918 r.

11) Oddz. na Murmaniu od 29.VI. 1918 r.

12) „ „ Kubaniu od 24.VIII. 1918 r.

13) IV Dywizja Gen. Żeligowskiego od 23 X 1918 r.

14) V Dywizja Syberyjska od 23.VI. 1918 r.

15) Armja Polska we Francji od 4.VI. 1917 r.

16) P. O. W. od 1.VIII. 1914 r.

17) Zarządy Związków Wojskowych Polaków od 24.III. 1917 r. do 1.VII. 1918 r.

18) Naczelny Polski Komitet (Naczpol) od 21.VI. 1917 r. do 31.I. 1918 r.

19) Naczelna Rada Polskiej Siły Zbrojnej od 1.II. 1918 r. do 4.III. 1918 r.

Organizacje wojskowe, w których służbę odbyto przed dniem 1.VIII. 1914 r. zalicza się jak służbę w Wojsku Polskiem, są następujące:

1) Związek Walki Czynnej od 1.VI. 1908 r.

2) „ Strzelecki od 1.XII. 1910 r.

3) Strzelec od 1.XII. 1910 r.

4) Armja Polska od 1.X. 1910 r.

5) Polskie Drużyny Strzeleckie od 31.VII 1911 r.

6) Sokole Drużyny Polowe od 1.VII. 1912 r.

7) Drużyny Bartoszowe od 1.VII. 1912 r.

8) Drużyny tow. im. Kościuszki od 1.VII. 1912 r.

8) Drużyny Podhalańskie od 1 lipca 1912 r.

Pracownicy w służbie urzędniczej i niższej, którzy będą ubiegać się o wyższy wymiar urlopu wypoczynkowego z racji pełnienia służby w jednej z powyższych formacyj lub organizacyj wojskowych, powinni przedstawić urzędowi wiarygodne dowody stwierdzające dokładnie czas służby, odbytej w tych formacjach lub organizacjach.

W wypadku nieposiadania takich dowodów czas tej służby może być stwierdzony w drodze zaświadczenia, potwierdzonego co do prawdziwości dat, podpisami conajmniej dwóch wiarogodnych świadków. Świadkowie powinni w zaświadczeniu przytoczyć źródło posiadanych wiadomości. Podpisy świadków mają być urzędowo uwierzytelnione.

№ AP 29 z dnia 16 lipca 1935 r.

186.

Dyżury w urzędach i agencjach.

Charakter służby pocztowo-telekomunikacyjnej wymaga, by w jednostkach eksploatacyjnych w czasie godzin urzędowych nadzór nad całokształtem czynności wykonywał bądź sam kierownik jednostki eksploatacyjnej, bądź też jego zastępca.

Sprawa kierownictwa urzędem jest uregulowana naogół dostatecznie podziałem czynności wzgl. instrukcją służbową, jeżeli chodzi o urzędy czynne od godziny 8 do 12 i od 15 do 18-ej, natomiast jeżeli chodzi o instytucje pocztowe, pocztowo-telegr. i telef.-telegr., pełniące służbę telegr.-telef. wedle jednej z kategoryj C, N/2 lub N lub też służbę pocztową we wszystkich lub niektórych działach także w przerwie obiadowej, czy też po godzinie 18-ej — praktyka wykazuje, że sprawa zastępstw naczelników i kierowników jednostek eksploatacyjnych nie jest w poszczególnych jednostkach eksploatacyjnych dostatecznie uregulowana i nierzadkie są wypadki, że nawet sam personel, zatrudniony w tej placówce nie jest poinformowany, kto w danej chwili zastępuje naczelnika urzędu, co oczywiście uniemożliwia tak przełożonemu, w razie niezapowiedzianej inspekcji, bądź organom inspekcyjnym, a także i publiczności porozumienie się z pracownikiem, upoważnionym do udzielania informacyj i wydawania zarządzeń.

Wobec powyższego Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów opierając się na zarządzeniu Miuisterstwa Poczt i Telegrafów z dnia 16.VII br. № GMOrg. 1184 w sprawie dyżurów w jednostkach eksploatacyjnych przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, postanawia co następuje:

We wszystkich placówkach poczt., pocztowo-telegr., telef.-telegr., w których godziny urzędowania placówki nie pokrywają się z godzinami służbowemi Naczelnika urzędu — tok służby powinien być tak uregulowany, że o ile kierownik placówki nie może osobiście pełnić służby w czasie trwania godzin służbowych, bądź też jest nieobecny z innych przyczyn, wtedy zastępuje go jego zastępca, o ile jest przewidziany etatem lub jeden z najstarszych pracowników, który zastępuje Naczelnika urzędu w tych wszystkich przypadkach, w których Naczelnik względnie jego zastępca nie mogą pełnić bezpośrednio swych obowiązków. W szczególności w kwestji zastępstwa Naczelnika urzędu obowiązują następujące zasady:

a) w czasie trwania godzin urzędowych jednostki eksploatacyjnej kierownictwo pla-

cówki spełnia bądź osobiście jej kierownik, bądź w czasie jego nieobecności zastępca, którym może być zastępca stały, o ile jest przewidziany etatem, bądź też jeden z najstarszych pracowników (pracownik dyżurny),

b) zastępujący naczelnika urzędu winien mieć zapewnioną łączność z naczelnikiem i być poinformowany, gdzie on w danej chwili przebywa. Kompetencje zastępcy naczelnika urzędu winny być szczegółowo uregulowane w instrukcji służbowej,

c) w każdem pomieszczeniu urzędu, w którem wykonywa prace zespół pracowników powinien być wyznaczony jeden pracownik, który pełniłby funkcje kierownika zespołu, zatrudnionego w danym lokalu w tem znaczeniu, że on upoważniony byłby jedynie do składania meldunków przełożonemu i udzielania wyjaśnień,

d) w dniach, w których urząd jest całkowicie nieczynny dozorca budynku powinien umieć zawsze wskazać mieszkanie Naczelnika urzędu lub jego zastępcy, z którymi możnaby się było porozumieć w sprawach służbowych, związanych z urzędem.

Instrukcja służbowa ma zawierać postanowienie kto pod nieobecność Naczelnika urzędu jest jego zastępcą.

Niezależnie od tego celem umożliwienia klienteli kontaktu z Naczelnikami urzędów nawet poza ich godzinami urzędowemi, poleca się umieścić na drzwiach wejściowych do urzędów w odpowiedniem i widocznem miejscu estetycznie wykonaną tabliczkę, podającą dokładny adres prywatny Naczelnika urzędu n.p. „Mieszkanie Naczelnika urzędu na I piętrze“ lub „Mieszkanie Naczelnika urzędu ul. . . . . № domu . . . . . . mieszkanie . . . . “. Koszt tabliczek należy pokryć z ryczałtu kancelaryjnego.

Za należyte uregulowanie zastępstwa czyni się Pp. Naczelników urzędów osobiście odpowiedzialnymi.

Analogicznie Kierownicy agencyj ze służbą telegr.-telef. wedle kategorji C, którzy ewentl. wykonywanie czynności urzędowych w dziale telegr.-telef. w niektórych godzinach powierzają swym zastępcom — mają poinformować zastępców, gdzie w danej chwili przebywają, tak by w razie potrzeby można odnaleźć Kierownika agencji bez przeszkód.

Organa inspekcyjne Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów będą stwierdzały przy sposobności pobytu w urzędach wzgl. agencjach czy niniejsze zarządzenie jest należycie przestrzegane.

Jednocześnie oznajmia się, że dyżury w Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów trwają w dni powszednie z wyjątkiem soboty od godziny 15 do 20-ej, w soboty od godz. 13 minut 30 do 20-ej, w niedziele i ustawowe dni świąteczne od godz. 9-ej do 18-ej bez przerwy. Urzędnika dyżurnego Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów można osiągnąć w razie potrzeby w tym czasie pod numerem telefonu 322-96.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od 1 sierpnia b. r.

№ AO 104 z dnia 23 lipca 1935 r.

187.

Zakaz wstępu do lokali służbowych posłańcom gminnym.

Posłańców gminnych nie należy wpuszczać do lokali służbowych, ale tak jak strony załatwiać przy okienkach.

Ponieważ zdarzył się w jednym z urzędów pocztowo-telegr. wypadek nadużycia datownika przez posłańca gminnego, przeto w ślad za zarządzeniem Dyrekcji (Dz. Zarz. № 4/35 poz. 85) zakazuje się posłańcom gminnym wstępu do lokali służbowych.

Posłańców gminnych tak jak każdą stronę należy załatwiać przy okienkach.

№ P.P. 70 z dnia 15 lipca 1935 r.

188.

Wykazy statystyczne „a“ „b“ „c“.

Statystyki należy sporządzać dokładnie.

Przypomina się urzędom i agencjom pocztowo-telegraficznym obowiązek dokładnego i sumiennego sporządzania statystyk, a w szczególności zwraca się uwagę na to, iż przed sporządzeniem względnie wysłaniem wykazów statystycznych należy sprawdzić:

1) czy używany formularz odpowiada wzorowi podanemu w przepisach służbowych tom I A. 9. (zachodzą bowiem wypadki używania nieaktualnych już formularzy),

2) czy identyczne liczby, podane w poszczególnych punktach statystyk w odmiennem zestawieniu, są uzgodnione,

3) czy wszystkie zesumowania wpoprzek i wdół są zgodne,

4) na podstawie innych posiadanych wykazów względnie dowodów, czy podane cyfry odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy,

5) czy podane kwoty odpowiadają kwotom podanym w rachunku miesięcznym,

6) czy cyfry podane w wykazie „a“ są zgodne z odpowiedniemi liczbami z wykazów „b“ i „c“,

7) czy zastosowano się do uwag, umieszczonych ewentualnie na formularzach.

Wyjaśnia się przy tej sposobności iż:

a) telegramy XLT, LX_1, LX_2 należy w wykazie „a“ pkt. 3 uwzględnić w rubryce „telegramy z innem oznaczeniem“,

b) opłaty za rozmowy nadkontyngentowe należy w wykazie „c“ pkt. „B“ uwzględnić w rubryce „opłaty abonamentowe“,

c) w wykazie „c“ przy obliczaniu ilości rozmów telefonicznych międzymiastowych a przedewszystkiem **miejscowych** należy uwzględnić tylko ilość **przeprowadzonych faktycznie** rozmów, nie należy więc wliczać samych tylko połączeń.

№ TE. 1050 z dnia 2 lipca 1935 r.

189.

Zabezpieczenie pomieszczeń służbowych.

Zabezpieczać należy nietylko zewnętrzną i wewnętrzną część budynku wzgl. lokalu lecz także schowki magazyny, składy materjałów i t. d.

P. Naczelnicy urzędów winni z własnej inicjatywy przedstawiać Dyrekcji wnioski na uzupełnienia zabezpieczenia.

W związku z zarządzeniami dotyczącemi zabezpieczenia pomieszczeń urzędów (agencji) a w szczególności w związku:

a) z instrukcją w sprawie zabezpieczenia budynków i pomieszczeń p. t. od włamania (Dz. U. M. P. i T. № 19 ex 1931 poz. 133),

b) z ostatnim ustępem tut. zarządzenia z dnia 22 grudnia 1934 r. Nr. A. O. 108 o utworzeniu w Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów referatu bezpieczeństwa (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. № 1 poz. 14 ex 1935 r.),

c) z rozdziałem II, zarządzenia z dnia 27/II. 1935 r. № AO. 108 (Dz. Zarz. Dyr. Okr. P. i T. № 4 poz. 83 ex 1935), dotyczącego bezpieczeństwa mienia państw. przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ przesyłek oraz osobistego pracowników pocztowo-telegraficznych, przypomina się urzędom (agencjom), iż zabezpieczenie przed włamaniem dotyczy wszelkich pomieszczeń służbowych, w których znajdują się nietylko przesyłki, pieniądze ale i inne przedmioty (materjały) wartościowe, a więc chodzi tu również np. o magazyny, składy materjałów technicznych itp.

Również przypomina się, że zabezpieczenie pomieszczeń dotyczy nietylko części zewnętrznej budynku wzgl. lokalu, ale także ubikacji wzgl. schowków (zawierających przedmioty wartościowe), które znajdują się wewnątrz budynku względnie lokalu urzędu (agencji) pomimo tego, że budynek (lokal) jest od zewnętrznej strony zabezpieczony tak, że dobranie się do jego wnętrza po zamknięciu urzędu jest niemożliwe.

PP. naczelnicy urzędów pocztowych, pocztowo-telegraficznych i telefoniczno-telegraficznych winni sami w powyższym względzie t.j. w wypadku nieodpowiedniego zabezpieczenia jakiejkolwiek części zewnętrznej lub wewnętrznej budynku wzgl. lokalu, nie czekając na zausterkowanie zabezpieczenia przez organa inspekcyjne przedstawiać Dyrekcji z własnej inicjatywy stosowne, pisemne wnioski na uzupełnienie zabezpieczenia, który to obowiązek Dyrekcja już nieraz podkreślała.

Z natury rzeczy wynika, że Pp. kierownicy agencyj pocztowo-telegraficznych winni we własnym zakresie i na własny koszt usunąć braki i niewłaściwości w zabezpieczeniu, o ile tego dotąd jeszcze nie uczynili.

Przy tej sposobności zwraca Dyrekcja pp. naczelnikom urzędów i pp. kierownikom agencyj uwagę również na skrupulatność i ostrożność w kwestji zabezpieczenia budynku (lokalu) urzędu (agencji) przed pożarem po myśli obowiązujących przepisów i w tym względzie winni p. naczelnicy urzędów przedstawiać Dyrekcji potrzebne wnioski—nie czekając na zakwestjonowanie tej sprawy przez Dyrekcję, natomiast pp. kierownicy agencyj winni i w tym kierunku usunąć we własnym zakresie i własnym kosztem wszelkie niewłaściwości, o ile tego dotąd nie uczynili.

№ A.O. 108 z dnia 6 lipca 1935 r.

190.

Postępowanie przy zauważeniu kradzieży, lub sabotażu urządzeń teletechnicznych.

O zauważeniu kradzieży urządzeń teletechnicznych monterzy telefonicznie zawiadamiają miejscową Policję i Urzędy telefon.-telegr., a te ostatnie telegraficznie Pow. Komendę Policji, Urząd Śledczy i Dyrekcję Okręgu P. i T.

Listonosze obowiązani są zwracać uwagę na linje telet., a o zauważonych uszkodzeniach donosić swoim przełożonym.

W razie stwierdzenia kradzieży, lub sabotażu urządzeń teletechnicznych monterzy

(usuwacze uszkodzeń) powinni natychmiast zawiadomić o tem **telefonicznie lub ustnie** najbliższy **Posterunek lub Komisarjat Policji,** podając dokładne miejsce kradzieży, co zostało skradzione, przybliżoną wysokość strat oraz swoje nazwisko i tytuł służbowy.

Następnie należy telefonicznie zawiadomić właściwy urząd telefoniczno-telegraficzny, który ze swojej strony niezwłocznie **telegraficznie** zawiadamia o wypadku: właściwą **Powiatową Komendę Policji i Urząd śledczy w Katowicach, (Główna Komenda Policji Wojewódz- twa Śl.)** a niezależnie od tego należy donieść o zaszłym fakcie telefonicznie, telegraficznie i pisemnie Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach (Referat Bezpieczeństwa) (vide tut. okólnik № 284 z 22. VI. 1935 roku).

Urzędy telefoniczno-telegraficzne wydadzą we własnym zakresie zarządzenia, które powinny zapewnić bezzwłoczne po stwierdzeniu wypadku rozesłanie powyższych zawiadomień.

Zaniedbania pod tym względem będą karane.

Niezależnie od powyższego personel pocztowy zatrudniony w terenie (listonosze, doręczyciele tg. i t. p.) powinien przy wykonywaniu swoich normalnych obowiązków zwracać uwagę na linje teletechniczne i o zauważonych uszkodzeniach donosić swoim przełożonym, którzy niezwłocznie powiadomią o tem najbliższe posterunki mont. lub nadzory teletechniczne.

Podobnie o zauważeniu np. drutu lub słupów używanych na linjach teletechnicznych u prywatnych osób, listonosze powinni, z zachowaniem należytej dyskrecji, donieść swoim przełożonym, celem przekazania tych wiadomości do użytku personelu technicznego, który działając w ścisłem porozumieniu z miejscowemi organami Policji, powinien dołożyć starań do wyświetlenia, czy materjały te nie pochodzą z kradzieży.

Powyższe zarządzenie PP. Naczelnicy urzędów i Agenci omówią szczegółowo na specjalnej pogadance z pracownikami fizycznymi, wyjawiając im dokładnie sposób postępowania w różnych wypadkach.

№ TB. 400 z dnia 25 czerwca 1935 r.

JESZCZE DO TEJ PORY NIE WSZYSCY WIEDZĄ O TELEGRAMACH XLT— STARAJMY SIĘ O POINFORMOWANIE O NICH KLIENTÓW

OBWIESZCZENIA.

191.

Ustalenie miejsca pobytu.

Poleca się urzędowi (agencji) zbadać przy pomocy doręczycieli i miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności, czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń:
Herman Piesen, zam. ostatnio w Krakowie przy ul. Grodzkiej 4, Wilhelm Abeles ostatnio zam. w Krakowie ul. Starowiślna 1, Inż. Emil Makarewicz z Krakowa, Irena Skotnicka z Krakowa, Józef Biały z Tarnowa, Stanisław Kuchciński z Żarek, Józef Mleczka z Krakowa, Stefan Wiśniewski z Krakowa, Jordan Spytek z Krakowa, Gustaw Fabjan z Kazimierza k/Strzemieszyc, Józef Misiak z Krakowa, Józef Tytlko z Sosnowca, Jankowski Artur z Krakowa, Stefan Hajtasz z Krakowa, Józef Zawadzki z Częstochowy, Jan Krauze z Krakowa, Przybylski Stefan zam. w Warszawie ul. Wolska 19, Nowicki Stefan zamieszkały w Warszawie ul. Widok 2, Pasenik Łucja zam. w Warszawie ul. Żórawia 35 m. 20 oraz Paliński Władysław ul. Ordona 17 m. 1, b. radjoabonenci. Józef Borger b. abonent telefon. ostatnio zam. w Katowicach przy ul. Francuskiej 22 m. 1 u Baumgartnera, ostatnio zamieszkały przy ul. Starowiejskiej 9 u Wojtczykowej Wiktorji, Romaszkiewicz Mikołaj syn Mikołaja i Zofji były radjoabonent № 20104 Urzędu telefoniczno-telegraf. Wilno. Stefan Kucharski b. radjoabonent № 1772 z Urzędu telefon.-telegr. Bydgoszcz, ostatnio zamieszkały w Grudziądzu, Tadeusz Przepierzyński b. abonent telefonu № 287 z Urzędu telef.-telegr w Bydgoszczy ostatnio zamieszkały w Poznaniu ul. Południowa 63 m. 2. Skrętowicz Józef oraz Prokopowicz N. byli właściciele Związ-

ku Gospodarczego Spółdzielni z ogr. odp. we Lwowie byli abonenci telefoniczni. Rena Rutkowska b. abonent telef. w Zakopanem. Borzykowski Benjamin zamieszkały ostatnio w Katowicach przy ul. Wojewódzkiej 9 m. 9, wymieniony zalega z zapłatą opłat telefonicznych w wysokości 31,43 zł. Gąkowski Alfred Jan były abonent stacji telef. № 24098 ostatnio zamieszkały w Szopienicach, Hutnicza 216, Bujakowa Zofja właśc. firmy „Zdrój Tenczyński" były abonent stacji telef. № 533 z urzędu telef.-telegr. Katowice ostatnio zamieszkała w Przemyślu, Czechak Witold b. abonent stacji telef. № 41685 ostatnio zamieszkały w Chorzowie, Hajducka 21, Dr. Orłowski Wacław były abonent stacji telefonicznej № 30354 Urzędu telef.-telegr. Katowice, ostatnio zamieszkały w Warszawie plac Inwalidów 10. Strzeszewski Stanisław b. abonent stacji telef. № 31772 Urzędu telef.-telegr. w Katowicach, ostatnio zamieszkały w Katowicach, Mickiewicza 34, Mejro Eugenja b. abonent stacji telef. № 33561 ostatnio zamieszkały w Katowicach. Wymienieni nie uregulowawszy opłat telefonicznych względnie radjofonicznych wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania. W razie znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych, należy bezpośrednio o tem zawiadomić właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE. 322 z dnia 12 lipca 1935 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 10.

PRENUMERATA NA ROK 1935 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**

ku Gospodarczego Spółdzielni z ogr. odp. we Lwowie byli abonenci telefoniczni. Róża Bortkowska b. abonent sekcji w Zakopanem, Bortkowski Beniamin zamieszkały ostatnio w Katowicach przy ul. Wojewódzkiej 3 m. 6, wymienieni zalegają z zapłatą opłat telefonicznych w wysokości 31,33 zł. Gąkowski Alfred Jan były abonent stacji telef. Nr 24908 ostatnio zamieszkały w Szopienicach, Hutnicza 21, Bulakowa Zofia właśc. firmy „Zdrój Tenczyńska" były abonent stacji telef. Nr 380 z urzędu telef.-telegr. Katowice, ostatnio zamieszkała w Przemyślu, Czechak Witold b. abonent stacji telef. Nr 41... ostatnio zamieszkały w Chorzowie, Hajducka 21, Dr. Orłowski Wacław były abonent stacji telefonicznej Nr 6031 Urzędu telef.-telegr. Katowice, ostatnio zamieszkały w Warszawie, plac Inwalidów 10, Szczepanowski Stanisław b. abonent stacji telef. Nr 31713 Urzędu telef.-telegr. w Katowicach, ostatnio zamieszkały w Katowicach, Mickiewicza 34, Majro Eugenja b. abonent stacji telef. Nr ... ostatnio zamieszkała w Katowicach. Wymienieni nie uregulowawszy opłat telefonicznych względnie radjofonicznych wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez pozostawienia adresu. W razie znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych, należy bezpośrednio o tem zawiadomić właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

Nr TE. 823 z dnia 12 lipca 1939 r.

OBWIESZCZENIA.

181.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW (Oddział Organizacyjny)

KATOWICE, ul. Słowackiego II. I. p. pokój Nr. 18

PRENUMERATA ZA ROK 1939 WYNOSI:

rocznie 4 zł. 80 gr.	półrocznie 2 zł. 40 gr.	kwartalnie 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., abonentowe 25 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. Nr 303.216

Śląskie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Katowicach

Cena 25 gr.